

STUDENTEN WEEKBLAD

IIe Jaargang.
No. 31.

HOOFDREDACTEUR: G. P. NIJHOFF.
REDACTEUREN: J. E. A. DE VOGEL, H. G. NOLEN, H. TH. BAART
DE LA FAILLE, C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSON.
FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: L. J. POLDERMAN.

Zaterdag
31 Juli '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Noordeinde 17.

Het eerstvolgend nummer van het S. W. zal verschijnen na de Zomervacantie.

Inhoud.

- De aanstaande groentijd, door G. N.
Almanak voor 1910.
In der Sommerfrische, door G. N.
Laga.
De openbare meening verder toegelicht, door Suyver.
Zionistisch Studenten Jaarboekje, 5669—5670, 1909, door G.N.
Technische Hoogeschool. — Prijsvragen.
" " Uitslag der examens.
" " Benoemingen buitengew. opzichters.
Ontvangen boeken.

De aanstaande groentijd.

Dit is het laatste nummer vóór de zomervacantie, eigenlijk in de zomervacantie en dit blaadje, met den uitslag van alle examens bereikt veel Delftsche Studenten, wanneer ze zich al weer zoo geheel buiten hun Delftsch leven van werken, collegeloopten en fuiven hebben geplaatst, wanneer zij practisch werken, of ergens op een mooi groen plekje buiten zitten of op reis zijn.

Ongeveer 4 September begint het nieuwe jaar, komen velen hun studies voortzetten of hervatten, komt er een contingent nieuwbakken studentjes van gezamenlijke H.B.S. van Nederland.

Een groot gedeelte van deze aankomende bevolkers van Delft's T. H. zal corpslid worden, ze zullen drie en een halve week, een tijd doormaken, die hen verplicht in aanraking te komen met de meest verschillende elementen van het Delftsche Corps, die hen in staat zal stellen na die drie en een halve week zich eenigszins thuis te voelen, tusschen die ettelijke honderden ouderen, die 't wisselvallige studiepad vóór hen zijn gegaan.

Dat is de meest intensieve tijd van ons Corpsleven, zelfs voor de ouderen is alles weer frisch en jong, is 't studentenleven weer vol nieuwigheid, na een tijd van enkele maanden buiten Delft.

Laten we zorg dragen, dat deze groentijd een flinke invloed heeft op de aankomende jongeren dat uit de toekomstige groenen een flink, krachtig eerste jaar te voorschijn treedt.

Er is veel over nut, en onnut van een groentijd gedebatteerd. Zéér zeker heeft hij nut, zéér zeker liggen er voetangels en klemmen, in een groentijd, doch deze kunnen we met goeden wil zéér goed vermijden.

Hierover zal ik 't voornamelijk hebben.

Het nut dat er volgens mij van een groentijd uitgaat, is 1°. het zéér snel en vrij goed kennis maken met alle mogelijke elementen in een Corps, waar anders een hope-looze onbekendheid met elkaar zou heerschen; 2°. het leiden van de gedachten der groenen in een zekere richting.

Het tweede punt nu kán gunstig, kán ongunstig werken.

Hier ligt én 't gevaar én 't nut van een groentijd in opgesloten, echter niet zóó sterk als verschillende menschen dat hebben voorgesteld. Echter geeft de wetenschap, dat de student door zijn bijna algeheele overmacht op een groen, veel invloed op dezen kan uitoefenen, hem een groote verantwoordelijkheid, en dat moeten wij beseffen.

En bij wie berust nu over 't algemeen de groote leiding van de groenen tegenwoordig. Nota bene bij het eerste jaar. Heusch, de ouderen bemoeien zich betrekkelijk zoo weinig met de groenen, en van hén toch is een grooter verantwoordelijkheidsgevoel te verwachten. Dat het eerste jaar een dergelijken overheerschenden invloed op den groentijd uitoefent, valt zeer zeker te laken.

Na één jaar zal een student nog weinig gewerkt hebben, heeft hij meestal zijn evenwicht nog lang niet gekregen, is hij te véél ingenomen met zijn fuifjes en zijn club. Dat er een goede kennismaking, tusschen twee opeenvolgende jaren gewenscht is, is zeker, maar dat wij corpsleden over 't algemeen de opleiding van de groenen, en het „donderen” in handen geven van 't eerste jaar is ergerlijk, zwak en belachelijk.

We mogen heusch wel weer eens er aandenken, dat, wat wij aan kortharige, laagboorderige jongens vóór ons hebben in September, de toekomst van ons corps vormt.

We zullen nu niet nagaan hoé 't is gekomen, dat het eerste jaar aan een dergelijke invloed komt, wél waarom de ouderen, bij wie zeer zeker toch de leiding van den groentijd moest berusten, zóó weinig deelnemen eraan.

Gedeeltelijk geschiedt dit uit laksheid. Een grooter motief is echter de geldelijke quaestie. Ieder wéét hoe duur een groentijd is.

Wil men een groen afschrijven, dan behoort men hem op de koffie of ten eten te vragen. De eenigsten die in 't Corps „en masse” nog kunnen en willen doen is 't eerste jaar, ouderen schrikken meestal terug voor een aanhoudend omgaan op die manier met de groenen.

Ook wil ik, hierbij voegen, dat ik 't absoluut verkeerd vind, 't eerste jaar, op die manier in 'n groentijd zoo op kosten te jagen. Dit is geheel onnoodig.

Waarom de groenen niet vrij gegeven, om gezamenlijk te gaan eten. Dit zal hun beurs heusch niet bezwaren. In Leiden en Groningen geschiedt dit eveneens, en met zeer goeden uitslag. Zéér zeker is een voordeel, de grootere gelegenheid tot kennismaking onderling, die nu véél te klein is.

We weten allen véél te goed, dat 't gewoonte is, dat de groenen ná 't eten blijven bij de persoon bij wien ze gegeten hebben. Aten ze afzonderlijk, zoo zou een overwicht als van 't eerste jaar, zeer zeker afnemen, zouden de ouderen niet zoo terugschrikken groenen af te schrijven als nu 't geval is.

Ik geloof, dat we door dezen maatregel direct en indirect véél aan onzen groentijd kunnen verbeteren en een zuiverder toestand scheppen. De leiding van de groenen behóórt allermint bij 't jongste jaar. Hopelijk zal de Senaat van 't D.S.C. in dien toestand nog vóór den groentijd, voorstellen doen. Zij zouden door een corpsvergadering, nog vóór 't begin worden goedgekeurd.

De groenen zouden onder presidium van den Senaat b.v. in de Doelen kunnen eten.

G. N.

Almanak voor 1910.

Weer is een jaar van ons studentenleven geëindigd.

De oude kerktoren, die trouw ons allen om zich verzameld heeft gehouden, hij ziet ons langzamerhand gaan naar alle kanten, steeds verder uiteen, en verdwijnen aan verre horizon. Sombere is hij gestemd, want nu zal hij 's nachts geen lichte ramen meer zien met over boeken gebogen gestalten en geen uitbundige feestvreugde meer horen juichen door de straten; maar verlaten zal hij staan aan het donkere grachtje, de arme kerktoren!

Voor ons valt het scheiden niet zwaar, omdat wij weer voor enige maanden zullen terugkeren in ons gezellig huis'lik milieu van vroeger, omdat we misschien zelfs verlangen eens een tijdje geen student te zijn.

Maar, evenals wij zo dikwijls pas de ware betekenis van onze levensomstandigheden inzien, als wij voor enige tijd onder geheel andere omstandigheden verkeren, zo zullen wij juist in die intieme huis'like kring eerst recht begrijpen hoeveel schoons het studentenleven ons geschonken heeft, hoe die studentenwereld was een wereld van zelfstandig krachtig-voortstuwend jong leven.

En even zullen we dan weer denken aan de scheve toren op het Oude Delft. 's Nachts als je eenzaam zat te werken in 't lichte bureauhoekje, de grote donkere stilte aanstromend door de open ramen, dan heeft hij soms plots die stilte verbroken met z'n gezellige klokslagen, die je zo intens deden voelen dat overal om je heen andere mensen waren, die ook hoorden hoe de zware slagen rustig en beschermend over het stille stadje rolden. En als je naar huis ging van de lichte vrolijke kroeg, dan was je niet bang voor de verlaten donkere straten, omdat je wist, dat daar aan het grachtje zou staan de oude kerktoren, de trouwe wachter, die waakt over heel de geluidloze stad.

Dan zullen wij voelen, dat die toren ons lief is, omdat we daaromheen weer zien de omgeving, waarin we ons studentenleven geleefd hebben. We zullen weer terug verlangen naar Delft en met vreugde bedenken dat een nieuw studentenjaar ons wacht.

Wanneer wij dan beseffen het innerlik schoon, de diepere betekenis van ons gemeenschappelijke leven in Delft, ons zo bijzondere studentenleven, dan zullen wij tevens toch inzien dat deze eerst dan zullen kunnen bestaan, wanneer wij opleven mét elkaar en zullen wij begrijpen dat we daarom niet voor elkaar ons persoonlijk zien en voelen mogen verbergen, levend als enkelingen, maar dat wij onze persoonlijkheid moeten tonen aan elkaar, om op te groeien als één geheel.

Het besef hiervan, van de plicht om te uiten dat persoonlijk zien en voelen, dit vormt de grondslag voor het bestaan van de Almanak; de Almanak, die in zijn verslagen toont het meer oppervlakkige, in zijn mengewerk echter het eigenaardige, het innige van ons studentenleven.

Wanneer wij dit goed inzien, dan krijgt voor ons het mengewerk een heel wat hoger waarde, dan een verzameling producten van mensen „die wat schrijven kunnen”. Het zal dan kunnen zijn de gemeenschappelijke belijdenis van alle indrukken die de gemeenschappelijke studententijd in ons achter laat. Het schijnt echter, dat steeds nog velen dit niet begrijpen. Waaraan toch zou het grote gemis aan inzendingen, dat elk jaar zich weer doet gevoelen anders te wijten zijn, dan aan de nog steeds overheersende mening, dat het 't beste is alles in zichzelf opgesloten te houden: Het is toch immers niet aan te nemen, dat zo velen zo absoluut onbekend zouden zijn met hun eigen persoon, dat zij die onmogelijk aan anderen kunnen tonen, of zo volkomen alle innerlik bewustzijn zouden missen, dat zij zelfs geen objectieve beschrijving van dingen buiten hen kunnen geven.

Moogt gij allen — ook gij Eerstejaars, die nu het eerste en daardoor het merkwaardigste jaar in Delft hebt doorgebracht, in wie waarschijnlijk het meeste veranderd is en in wie daarom de grootste hoeveelheid heftige impressies moet aanwezig zijn — leren waarderen de diepgaande volle betekenis van uw studententijd en inzien dat juist de Almanak één der machtigste factoren is die aan de soms oppervlakkig lijkende belangrijkheid van die tijd diepere waarde geven.

Moogt gij dan deze zomer allen arbeiden, opdat de Almanak voor 1910, de zestigste Almanak van het „Delftsch Studenten Corps”, tone al het schone en grootse, al het vrolijke

en geestige, al het treurige en sombere, dat leeft in 't grote geheel: onze Studentenwereld!

Alle stukken en tekeningen voor de Almanak moeten gezonden worden aan de secretaris van de Almanakredactie, H. G. Nolen, Nieuwe Plantage 86, Delft.

In der Sommerfrische.

Hij was ingenieur. Nu stookte hij op 'n H. S. M.-locomotief, wilde zijn machinistenexamen er bij halen.

De trein snorde de lijn langs. Op de locomotief de machinist, de stoker en de ingenieur, pas afgestudeerd, een beetje kaal, met een goedigen dikken buik van 't goede leven, van de rijst, die hij veel jaren gegeten had, en ... de aanleg.

De stoker stookte hem vóór, hoe mijnheer dat doen moest. De zon brandde, de trein snorde en ratelde, 't vuur was lekker warm.

Zie je, nu moet je dat vuur goed verdeeld houden en een enkelen keer eens met dien langen ijzeren lummel er tusschen inporren. En nu was de kunst om dien manometer zoo op 10 atmosfeer te houden.

De manometer stónd op 10 atmosfeer. De machinist pufte welbehaaglijk aan een lekkere sigaar van mijnheer, de stoker had een dito inrichting in zijn zwarte tronie, nu zou mijnheer beginnen.

Krits, krats, krats, had hij een goeden schop vol. De oven stond open, 't vuur gloeide onbarmhartig op zijn dik gezicht. Rissch daar ging ie. Nu nog een, en nog een en dan éven kijken of hij 't goed had gedaan en even met zijn lap zijn gezicht afwrijven, want bliksem wat stak die hitte in je gezicht; en de schop even rusten latend stond hij, en de machinist en stoker puffen lekker aan de fijne sigaar, en de manometer daalde, en mijnheer ging meer aan 't stoken, met 'n moed, die nooit zou verminderen, met een energie, die onuitputbaar was.

Eerst had hij zoo nu en dan de druppels van zijn gezicht geveegd, maar dat ging niet meer. Nu stroomde het beekjes over zijn voorhoofd. En 't vuur prikte en stak en deed pijn aan zijn oogen. Hij schopte door en keek angstig naar den manometer.

Hij kreeg pijn in zijn rug, vloekte zéér gesmoord. De machinist en de stoker vonden de sigaar héél lekker. Wat kon hem die pijn in den rug schelen. Hij stookte, stookte. De manometer daalde, daalde, daalde. Toen pászseerde hij de 9. De machinist had zijn sigaar op, de stoker ook.

„Nou menheer, 't is nog niet zoo makkelijk” en met wat tegenstribbelen gaf menheer de schop aan den stoker, pufte, pufte, droogde zijn gezicht af.

Binnen een kwartier was de druk weer op 10 atmosferen, rookten ze nu alle drie een goede sigaar.

G. N.

Laga.

't Was met een heel gewoon gevoel, meer somber dan vrolijk, maar toch gewoon, dat ik Zondag 13 Juni op den trein naar Amsterdam stapte. Kon 't anders na de nederlagen op de Zweth, de nog zwaardere te Oudshoorn. Ik heb de rood-witte kleuren weemoedig om mijn hoed gespeld. We moesten toch de vlag vertóonen, waarvan ik dien ochtend toen ik spoorde naar de hoofdstad vaertdurend voor me zag alleen bestaande uit een zwart kruis. De jonge acht was toen al geslagen, den vorigen middag, met een derde lengte na een hardnekkigen strijd door de zegevierende ploeg van Nereus. 't Was wel een bemoedigend resultaat vergeleken bij de zes lengten in Oudshoorn, een resultaat dat mijn verwachtingen ver had overtroffen. Maar in een dergelijk geval stemt het je toch weemoedig de gedachte „dan hadden we ook wel kunnen winnen”. En ik heb heel wat ploegen zien roeien en als sportliefhebber apprecieer je dat, maar mijn vereenigingshart popelde niet van vreugd; ik heb dat alles met koel technische blik aangezien.

De oude twee. Geen kans kregen we, ongewoon aan het ruwe water dat met de lichte boot vrij spel had, konden we het tegen de stevige Amstelploeg niet bolwerken. En

ik kreeg helaas alweer dat zwarte kruis voor mijn oogen, bemoedigend was het niet. Daarna werden nog een paar nummers verroeid en om 4 $\frac{1}{2}$ uur zoowat ben ik in een bakje gestapt en naar de start gereden met de oude acht mee, al gaven we allen ze geen schijntje kans tegen de ploeg van Nereus. Maar we gingen mee uit sympathie voor hen die de Lagakleuren wilden verdedigen tegen een machtigen tegenstander.

Lezer, woorden kunnen 't niet weergeven wat er is omgegaan in de harten van hen, die bevoorrecht waren deze strijd te aanschouwen. Woorden kunnen niet weergeven wat we gevoeld hebben toen na de start Laga met $\frac{3}{4}$ lengte leidde. Woorden niet beschrijven de vreeze, toen nabij de Nereusloods Laga nog slechts een voet voor was. Maar hoe uit te drukken den jubel die ons opging Biegman, toen jij die geweldige energieke spurt inzette vlak voor de operatiebasis van je tegenstanders als om ze te toonen wat Delftsche energie vermocht. Weer zie ik je achter de loods vandaan komen een lengte voor en dan komt er licht en meer licht en door intense kracht gedreven werkt zich de Walter door de witgepluimde golven en heeft wellicht vrolijke herinneringen uit vroeger dagen als hij dansend de Amstelbrug onderdoor schiet als 't gejuich op 't toppunt gestegen is. Weer dreunt 't schot me in de ooren en hoor ik de toonen van het Lagalied wild opbruisen. Woorden kunnen 't niet beschrijven! zooals ze dat waarschijnlijk ook niet de desillusie van een week later kunnen doen. Enfin we moeten maar weer geduld hebben en hopen op meer animo volgend jaar, op beter ploegen, en we willen dan dit relaas dat nog in het laatste weekblad moet en dus wel eenigszins op mosterd na den maaltijd riekt, besluiten met de woorden van den dichter

Stoszt an! Auf bessere kommende Zeit!
Dasz ein Geist sie ein neuer, durchzücke.

Hieronder volgt een antwoord van den heer Suyver naar aanleiding van een desbetreffend opstel in het S. W. No. 29. Door een nog niet opgehelderd misverstand is het geïnerimineerde artikel uit de pen gevloeid als van de redactie afkomstig, en door onvoltalligheid der redactie, een gevolg van het vergevorderd seizoen, kan aan het onderstaande stuk van den heer Suyver noch rectificatie noch antwoord toegevoegd worden. Met a. s. September evenwel is volledige opheldering van het een en ander te verwachten.

C. A. P.

De openbare meening verder toegelicht.

(Naar aanleiding van „De Centrale Commissie en de noodzakelijke openbaarheid”. S. W. No. 29).

Daar de C. C. tot September niet meer vergadert, wilde ik toch de Redactie van het S. W. niet zóo lang op eenig antwoord laten wachten en geef hier mijn persoonlijke meening.

Waar het volgens de Redactie een hooger belang geldt dan een gemeente persoonlijke bejegening, de Redactie door de C. C. aangedaan, kan ik niet nalaten de teekening der verhouding van de beide lichamen eenigszins te corrigeren, opdat de openbare meening verder ingelicht worde.

Wat betreft de wisseling van vaste medewerkers in zake Studiebelenen. In den laatsten tijd zijn er twee voorgekomen, daarop slaat dus: „Zij (de C. C.) geeft terloops kennis wanneer een ander optreedt als vast medewerker, ja, vergeet dat soms heelemaal”.

Toen ik aftrad als medewerker heb ik, als Voorzitter van de C. C., in een brief aan den hoofdredacteur met een andere mededeeling die van mijn aftreden aan de Redactie bekend gemaakt. Wat is hierin 't terloops kennis geven? Omdat er in één brief twee onderwerpen behandeld worden? Toen v. Ameyden v. Duym aftrad als medewerker is hem door de C. C. verzocht aan de Redactie daarvan, en van het optreden van Polderman als zoodanig, mededeeling te willen doen. Waarin is hier de C. C. incorrect geweest? Volgens het huishoudelijk reglement kan de C. C. een van haar leden opdragen de C. C. te vertegenwoordigen.

Dat deze mededeeling niet op 't bureau van de Redactie maar op de Sociëteit Phoenix plaats vond, in een collegiaal gesprek, waarin een redacteur den vasten medewerker er op

attent maakte, dat Blooker in de Tweede Kamer Minister Heemskerk gevraagd had, hoe die over de doceering van de Sociale Technische Hygiëne dacht, wél, daarin is eerder een ál te collegiale omgang in af te keuren, dan een verhouding, waarvan de Redactie schrijft, dat zij zich gegriefd zou voelen, als 't niet een hooger belang gold.

Dit, wat de verhouding van C.C. en Redactie aangaat.

Wat blijft er van het Amerikaansche middel over, nu de reclame er afgehaald is?

In 't zelfde stuk wordt de organisatie van de Studiebelenen besproken, in verband met het contact met de ingeschrevenen. Die organisatie zou in orde zijn, wanneer de groote massa er niet buiten stond. En dit doet ze, want van wat door de C. C. behandeld wordt, merkt ze zoo goed als niets. Nu en dan een twee-regelig mededeelinkje en om de twee jaar een rapport, dat, hoewel zeer degelijk, door slechts weinigen gelezen wordt. Voor zoover de meening van de Redactie. Met dezelfde feiten kan door mij 't tegendeel beweerd worden, n.l. dat die groote massa er niet buiten staat, dus dat de organisatie wel in orde is. Want wat betreft die z.g. twee-regelige mededeelinkjes, ik maak me sterk, dat de som van de regels, dit jaar door de C. C. in het S. W. gepubliceerd de 1000 nadert, dus een gemiddelde van dertig. 't Zijn geen regelmatige verslagen, dáárvoor is het rapport. En al wordt dat rapport niet door iedereen gelezen, dat is van weinig invloed, daar is de geheele organisatie op gebouwd. Ieder weet, en de organisatoren van de regeling wisten 't goed, steunende op de ervaring, welke de geschiedenis der studiebelenen hun leerde, zoowel als hun eigen kijk op de studentenwereld, dat lang niet ieder zooveel belangstelling had, dat daaruit voldoende initiatief voort kon vloeien. Van daar de regeling, zooals ze nu is.

't Is mogelijk, dat er meer over studiebelenen geschreven kon worden, dat is altijd mogelijk, maar daarmee is geen principiële verandering gebracht. Het regelmatig verslag, een geheel overzicht gevend in 't rapport. Daarin wordt in aansluiting met 't vorige een overzicht gegeven van de toestand van de T. H., en de wenschen gememoreerd, bereikte resultaten in verband met 't verdere beschouwd, in 't kort, het rapport is een moment, een halte, waar in rustige beschouwing de situatie overzien wordt.

De mededeelingen in 't S. W. en elders gepubliceerd, ('t laatste is noodig, daar 't blad slechts door een betrekkelijk gering aantal ingeschrevenen gelezen wordt) zijn de verkregen of niet verkregen resultaten, verslagen van werkzaamheden kunnen dat niet worden, omdat 't onwenschelijk is, deze regelmatig te publiceeren. Waarom? Wil men de vergelijking door de Redactie gemaakt volgen, dan nadert de C. C. eerder de ministerraad dan 't parlement. Men dient dus vertrouwen in zijn afgevaardigden te hebben.

Hiermede zijn de beide hoofdpunten in een eenigszins ander licht beschouwd.

SUYVER.

Zionistisch Studenten Jaarboekje,

5669—5670, 1909.

Dit boekje getuigt alléén, al door zijn bestaan van veel goede dingen. In samenhang met andere verschijnselen, als de uitgave van de Roomsche Katholieke Studenten-almanak, van een samengang in sport tusschen studenten van verschillende academies wijst 't op een, in zijn geheel nauwere aaneensluiting van studenten van Nederland.

Maar 't groote feit is toch de durf die uitgaat van een zóo klein onderdeel van 't Studentendom van Nederland een Jaarboekje uit te geven, en dit spreekt én voor de energie dier studenten, en voor de groote imponeerende gedachte, die de oorsprong is van dit verschijnen: het Zionisme.

Wanneer ons, met onzen tijd meelevende menschen een Jaarboekje als dit in handen komt, is 't of we plotseling een onbekende wereld worden binnengevoerd. Niet, dat we niet eens verslagen hebben gelezen van Zionistencongressen waar 't warm toeging dat we misschien eens een boek van Zangwill hebben gelezen, maar toch we stonden zoo buiten de zaak, dat we ons er voor interesseerden zonder meer. Wie nu dit boekje leest, krijgt plotseling een gevoel,

als of hem de oogen worden opengedaan, of hij in een andere wereld komt, met eigen gevoelens, met andere ideeën, en dit verschijnsel is hier zeker merkwaardig.

Wij leven te vór van de middeleeuwen, toen kruistochten werden gehouden, om ons *in* te denken dat een gedeelte van het mensdom door één en dezelfde gedachte werd beheerscht, en gebracht tot daden, van groote opoffering, wij staan te vór van de Russische anarchisten áf, die wij gewoon zijn met gek aan te duiden; om niet even op te schrikken, als wij dit Joodsche boekje doorlezen.

Want daar vlamt in al die bijdragen eene groote idee in door, die vereeniging van 't groote oude volk, daar breekt tusschen andere gevoelens steeds die ééne gedachte weer baan, dat levensvolle nooit meer op te geven idee; een volk, als andere volken, een eigen zelfstandig volk tusschen, niet onder andere.

Zoo heel zelden treffen we in onzen tijd een samengaan van velen, een handelen van velen voor één hoog ideaal aan, dat dit Zionisme, en zijn uitingen ons wel mag vervullen met oprechte bewondering, al is er dan ook een angst en beven, voor de bereiking van dit grootsche plan.

Behalve een kalender, mixed pickle, en een adreslijst, bevat dit boekje als voornaamste bestanddeel verschillende bijdragen die bijna allen in hun kader, waarde hebben. Een flink, stuk: „An die Jugend”, is 't eerste, daarna volgen stukken over de Zionistische organisatie. De joodsche Studentenorganisatie in Duitschland, Nationalism at the English Universities, etc. allen zeer leesbare bijdragen, die geheel in de bedoeling van dit boekje passen.

We mogen zeer zeker de redactie gelukwenschen met hun werk en de hoop uitspreken, dat, door 't verschijnen van dit werkje, velen een beter beeld krijgen, van het Zionisme in 't algemeen, en tevens de vele joodsche Studenten die zich incognito in 't Studentendom bewegen, méér mogen voelen, voor de groote gedachte die in hun oude volk levend geworden is.

G. N.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Prijsvragen, uitgeschreven in Juni 1909, en te beantwoorden vóór 1 September 1910 door studeerenden aan eene Nederlandsche instelling van hooger onderwijs.

AFDEELING DER WERKTUIGBOUWKUNDE, SCHEEPSBOUWKUNDE EN ELECTROTECHNIEK.

- 1.

Men vraagt:

Een verhandeling over de toepassing van werktuigen met inwendige verbranding op de voortstuwing van zeeschepen. (Men verlangt een beredeneerd overzicht van de pogingen, die in deze richting reeds zijn gedaan, van de daarmede verkregen uitkomsten en van de voorstellen en de proefnemingen, die tot verdere ontwikkeling en oplossing van het vraagstuk kunnen leiden.)

Van de onderdeelen, die aan de hier bedoelde toepassing in het bijzonder eigen zijn, zooals bijvoorbeeld: de inrichtingen voor het aanzetten, voor het varen met verschillende snelheden, voor het vóór- en achteruitwerken, enz., zullen de in de verhandeling te bespreken uitvoeringen door duidelijke teekeningen moeten worden toegelicht.)

2.

Men vraagt:

Een onderzoek in te stellen betreffende de stabiliteits-toestanden van een of meer typische moderne mail-stoomschepen, lang 120 tot 150 M., na het ontstaan van eene averij, waardoor van de door waterdichte wanden begrensde compartimenten een of de voorste twee in vrije communicatie met het buitenwater gebracht zijn.

Indien van de intredende toestanden een of meer ongunstig mochten blijken, middelen tot vermeerdering van de veiligheid aan te geven en te motiveeren, welke toegepast zouden kunnen worden bij den bouw van schepen van dit type.

3.

Men vraagt:

Eene critische verhandeling, voor zoover noodig aan het experiment getoetst, over de middelen, die tot nu toe zijn aangewend om in den nevensluitingsketen van wissel- en draaistroommeters phaseverschuivingen van 90° te weeg te brengen tusschen stroom en spanning.

De vragen moeten worden beantwoord in de Nederlandsche taal.

De antwoorden moeten vóór of op 31 Augustus 1910 worden toegezonden aan den Secretaris van den Senaat der Technische Hoogeschool, met opgave van een correspondentie-adres van den inzender; zij moeten geteekend zijn met een spreuk of een ander kenteeken en daarbij moet gevoegd worden een verzegeld briefje, dat dezelfde spreuk of hetzelfde kenteeken tot opschrift heeft en den naam, het studievak en het eigen adres des schrijvers bevat.

Het staat den inzender vrij aan de door de Afdeeling in de opgave gestelde eischen nog uitbreidingen, gevolgtrekkingen enz. toe te voegen, maar hij moet in de eerste plaats aan de gestelde eischen voldoen.

Op den achtsten Januari 1911 zal door den Senaat het oordeel der Afdeeling over de ingekomen antwoorden worden bekend gemaakt en aan de schrijvers der meest voldoende antwoorden, die de bekroning zijn waardig gekeurd, de gouden eerepenning worden uitgereikt.

Een met den gouden eerepenning bekroond antwoord wordt teruggezonden aan den schrijver; niet bekroonde antwoorden worden teruggezonden aan het opgegeven correspondentie-adres.

De Senaat der Technische Hoogeschool,
S. G. EVERTS, Voorzitter.
I. FRANCO, Secretaris.

DELFT, Juni 1909.

Propaedeutische Examens 1909, vóór de Zomervacantie.

Civiel-Ingenieur.

W. H. Brandenburg.	G. J. Laman Trip.
A. S. Buisman.	R. Loman.
C. F. Cool.	E. G. B. Louzada.
R. A. D. Cort van der Linden.	A. Meijers.
L. J. M. Dirickx.	J. A. Saltet.
B. van Exter.	H. G. J. Schelling.
E. J. L. Fuhri.	H. Smalhout.
J. H. G. van de Graaff.	J. M. Steevensz.
A. W. de Groot.	J. W. Stoll Timmerman
P. A. H. van Halewijn.	Thijssen.
J. C. Harte.	C. Tellegen.
H. van Heyst.	D. Vooren Jr.
D. L. Hoes.	D. Willebrand Jr.
E. R. J. W. Hondelink.	G. F. Wttewaall.
A. M. Kuysten.	

Bouwkundig-Ingenieur.

E. H. de Roo.	W. P. Thijsen.
---------------	----------------

Werktuigkundig-Ingenieur.

J. J. Borren.	J. B. Kruiemel.
G. J. Braat.	L. M. A. van Loon.
H. E. P. van Dijk.	B. G. Meijer.
A. E. M. J. Hanlo.	J. Oele Jr.
J. W. van der Heide.	A. C. Slotemaker.
J. R. G. Isbrücker.	G. A. Tuyl Schuitemaker.
T. Knape.	A. J. P. Welling.
H. A. E. Kollmann.	K. van Wijhe.
J. Kortlandt.	

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

H. M. Andrée Wiltens.	A. Roorda.
J. Penning.	

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 31 JULI 1909. No. 31.

Electrotechnisch-Ingenieur.

J. W. G. van Andel.	J. G. Machwirth.
A. Booden.	A. Metzelaar.
J. Botermans.	H. Janssen van Raay.
R. Drucker.	L. van Romunde.
G. J. J. van Goor.	D. C. van Schaik.
H. J. Herbig.	H. G. J. A. van Swaay.
J. B. A. Kessler.	E. J. van Thiel.
H. W. van der Lee Jr.	W. H. Veldhuis Azn.
J. Leyh.	J. Winkel.

Scheikundig-Ingenieur.

Z. Th. Fetter.	A. A. Obreen.
P. Hasselbach.	W. J. P. Pelle.
K. N. Hengeveld.	D. P. Ross van Lennep.
C. A. Koppejan.	G. H. van Senden.
A. Korevaar.	N. H. Siewertsz van Reesema.
R. de Lange.	S. Tijmstra Fzn.
B. Ledeboer.	D. C. de Waal.

Mijn-Ingenieur.

A. Hofman.	L. W. Leyds.
------------	--------------

Candidaats-examens.

Civiel-Ingenieur.

F. J. Blom.	Mej. F. G. van Neck.
E. Borst.	S. Netto.
Ph. van der Breggen.	W. Nolen.
W. J. de Breuk.	P. T. Poppens.
G. W. P. Daniels.	J. W. F. C. Proper.
A. E. Dinger.	Mej. N. A. M. van Riemsdijk.
L. van Gendt.	J. J. Schaly Jr.
J. W. Haag.	J. K. Tromp.
E. R. Haighton.	E. A. J. M. van der Velden.
D. Holwerda.	F. A. Vening Meinesz.
S. L. Huizer.	A. G. Verhoeven.
V. Jockin.	A. Visser.
J. O. de Kat.	C. S. Vlieland Hein.
G. H. H. Kluytmans.	C. Vrins.
J. C. Koot.	L. T. van der Wal.
W. Lammers.	G. A. Wiemans.
J. van der Meulen.	M. de Wolff.
J. F. Mouthaan.	M. J. IJzerman.
J. Muller.	

Bouwkundig-Ingenieur.

Mej. J. V. Blankenberg.	H. F. Mertens.
W. P. C. Knuttel.	A. H. van Rood.
F. J. Kubatz.	D. Roosenburg.
J. C. F. Margry.	M. E. van de Wall.

Werktuigkundig-Ingenieur.

H. J. van Aalderen.	L. H. van Lith.
D. A. Botje.	F. H. Luchsinger.
A. P. Bruigom.	J. Luijt.
J. E. du Cellié Muller.	D. van Mullem.
H. L. Couturier.	H. F. Ott de Vries.
D. Dresden (met lof).	J. W. G. Pels Rijcken.
C. J. van Dusseldorp.	C. Rademaker.
E. F. J. de Eerens.	A. E. Struvé.
A. Hoitsma.	C. D. van Tienhoven.
B. G. de Klerk.	J. H. Verstegen.
J. van der Kolk.	A. H. Wijmans.
H. de Kruijff Jr.	F. C. J. M. Wirtz.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

J. A. Ladage.

Electrotechnisch-Ingenieur.

C. H. M. Brouéius van Nidek.	H. Goedhart.
C. E. Dutilh Jr.	J. Maas.
J. J. Fels.	A. J. van Riessen.

Scheikundig-Ingenieur.

Mej. J. E. van Amstel.	J. B. Menke.
L. Elfrink.	Mej. J. Ph. van Rees.
Mej. M. W. Fuhri Snethlage.	I. J. F. Reydon.
W. Grooters.	A. Schweizer.
A. J. L. Juten.	J. G. W. Sieger.
A. J. Kluyver (met lof).	D. A. Wittop Koning.
Mej. A. M. D. Langezaal.	

Mijn-Ingenieur.

F. T. Mesdag.

Ingenieurs-Examens.

Civiel-Ingenieur.

Th. J. Bakx.	W. Mensert.
Jhr. A. G. Beelaerts van Blokland.	A. F. Meijer.
C. F. van Bergen (met lof).	D. W. C. J. Meijners.
S. Daalmeijer.	J. L. Moens.
P. W. J. M. Driessen.	J. F. van Naerssen.
F. G. Dumas.	F. van Rij.
E. Fels.	L. C. Schram.
J. Frijling.	H. W. Sebbelee Jr.
W. J. A. Gleenewinkel Kamperdijk.	H. Seijdenzaal.
P. C. S. van Hattem.	R. A. E. Snethlage.
G. H. H. Kluytmans.	W. P. S. von Stein Callenfels.
A. L. Knook.	H. L. Swart.
	H. W. van der Voort.
	J. E. A. von Wolzogen Kühr.

Bouwkundig-Ingenieur.

A. C. H. Calkoen.	J. B. van Loghem.
F. J. L. Ghijssels.	

Werktuigkundig-Ingenieur.

J. M. B. Adriani.	W. Luxemburg.
H. van Ameyden van Duym.	W. M. Meyer (met lof).
A. W. F. Berkemeier.	W. J. Muller.
C. B. Biezeno (met lof).	H. W. Opstelten.
W. C. Q. van der Brandeler.	C. Rademaker.
M. F. de Bruyne.	J. M. Rademaker.
J. Buhrman.	V. L. A. Razoux Schultz.
A. Eikelenstam (met lof).	M. J. J. Simon Thomas.
W. J. Hoffmann J.Jzn.	W. L. Veltman Jr.
E. Hijmans.	J. Vrins.
J. Ingelse D.Lzn.	H. P. C. M. van Weel.
P. J. Kramer.	M. J. van Westrienen.
A. W. Leeuwenburg (met lof).	A. J. F. Weygers.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

L. J. van Blerkom.	G. Visser Pzn.
J. A. Ladage.	

Electrotechnisch-Ingenieur.

G. J. Th. Bakker.	W. C. van Kuyk (met lof).
H. W. L. Brückman.	Ch. E. A. Maitland.
C. van der Hoeven.	E. J. van der Meulen.
J. C. A. Keukenmeester.	J. J. F. Verdonck (met lof).
A. N. Koopmans (met lof).	C. D. Volker (met lof).
W. C. Korthals Altes.	

Scheikundig-Ingenieur.

W. H. A. van Alphen de Veer.	C. J. M. Milo.
A. J. van Braam Houckgeest.	Mej. J. P. Rombach.
A. ten Bruggen Cate.	J. W. A. Smit.
H. Couvert.	C. J. Snijders (met lof).
J. G. Fol (met lof).	L. G. Langguth Steuerwald.
W. J. Franck.	D. van der Want (met lof).
A. de Graaff.	Mej. O. B. van der Weide.
J. L. M. v. d. Horn v. d. Bos.	J. J. Werst.

Mijn-Ingenieur.

K. A. Biegman.	C. D. Keen.
C. M. Dozy.	J. Veldkamp.
W. de Haan.	E. H. Th. Wicherlink.

Benoemingen buitengewone opzichters.

Bij ministerieele beschikking zijn de volgende studenten aan de Technische Hoogeschool benoemd tot buitengewone opzichters aan de betreffende werken:

G. L. W. van der Vliet, bij de werken tot verbetering van de Maas, onder Alem; A. Lubbers Jr., bij het lichten, tijdelijk vervangen, herstellen en weder inhangen van vier waaiervlotdeuren te Andel; J. Boerboom, bij de werken tot verbetering van de Maas, onder Alem en Driel; J. Ph. van Batenburg, bij de uitvoering van baggerwerk tusschen Maassluis en Hoek van Holland; J. F. Mouthaan en J. K. Tromp, bij de uitvoering der werken tot verlenging van het Zuiderhoofd te Hoek van Holland; F. A. Vening Meinesz, bij de vernieuwing van de Nieuwstadsbrug te Zutphen; A. H. Schelling en J. H. de Bruyn, bij de werken tot aanleg van het Kanaal 's Hertogenbosch—Drongelen; M. P. W. van der Veen, bij het verrichten van opmetingen in verband met de opneming van de overlaten van de Limburgsche Maas; J. A. Royer, bij het verbeteren van hoofden op het Noorderstrand van het eiland Vlieland en het herstellen van hoofden op dat strand van stormschade; J. C. Brouwer, bij het verbreden van de Oostelijke vischhal en het maken van afgesloten pakruimten in die hal met bijbehorende werken op het terrein der Visschershaven te IJmuiden; G. L. Nolten, bij het maken en onderhouden van werken tot verdediging van de Noordzeekust in Noord-Holland, benoorden strandpaal 9⁸⁰⁰; K. J. L. Kuiler, bij het maken van een aanlegsteiger voor zeeschepen aan de zuidzijde van het buitenkanaal te IJmuiden; J. C. Koot, bij de uitvoering van bestek 95, dienst 1908/'9 voor het plaatsen aan de zeezijde der hoofden van de buitenhaven te Scheveningen en met beton vullen van bakken van gewapend beton; N. van Spanje, bij het maken van een aanlegsteiger aan het Volkerak te Ooltgensplaat, met bijkomende werken; W. Nolen, bij de werken tot drooglegging en herstelling van de schutsluis van het Kanaal door Voorne te Nieuwersluis; J. de Booy en L. J. Polderman, bij de werken van het Kanaal door Zuid-Beveland; S. Nette, bij de werken van het Kanaal door Walcheren, voornamelijk bij den bouw van den basaltmuur te Vlissingen; M. A. F. Nering Bögel, bij den bouw van een postkantoor te Wolvega; H. E. Suyver, bij den bouw van een postkantoor te Halfweg; M. E. van de Wall, bij den bouw van een postkantoor te Velp; J. Moll, bij den bouw van een post-

kantoor te Twello; J. C. Kolling, bij den bouw van een post- en telegraafkantoor te Tilburg; H. F. Mertens, bij den bouw van het post- en telegraafkantoor te 's Gravenzande; A. Visser, bij den bouw van het post- en telegraafkantoor te Lekkerkerk; M. J. IJzerman, bij den bouw van het post- en telegraafkantoor te Leerdam; C. G. van Buuren, bij den bouw van het post- en telegraafkantoor te Kerkrade; H. Th. Teeuwisse, bij den bouw van de algemeene landsdrukkerij te 's Gravenhage; F. S. Langemeyer, bij de werken aan de Zypendaalsche poort te Arnhem; M. de Wolff, bij de werken aan de wagenmakerij te Utrecht; Ph. van der Breggen, bij de werken voor de Nieuwbrug over de Gouwe, bij Gouda; P. Tj. Poppens, bij den bouw der lijn Stadskanaal—Zuidbroek (standplaats Wildervank); C. Vrins, bij de werken tot dichting van de westelijke viaduct op het Centraal-Station te Amsterdam; J. C. G. van Wijk, bij de werken tot verbetering van het kanaal Gent—Terneuzen, met het oog op de elektrische installatie.

Ontvangen Boeken:

HET REVISIONISME IN DE SOCIAAL-DEMOCRATIE.

Een rede van Eduard Bernstein,
vertaald door W. H. Vliegen.

DER REVISIONISMUS IN DER SOZIAL-DEMOCRATIE.

Ed. Bernstein. — Uitgeversgenootschap
Erven Martin G. Cohen.

Lotus Serie. — DE ZIEL DER WERELD.

Hollandia-drukkerij Baarn.

HOLLAND EXPRESS. No. 12, 13 en 14.

GROOTE DENKERS. — HERACLITUS,

door Dr. Julius de Boer.

Hollandia-drukkerij Baarn.

Pro en Contra. — GROEPSVERTEGENWOORDIGING.

Hollandia-drukkerij Baarn.

Uit onzen Bloeitijd. — DE EVANGELIE-PREDIKING.

Dr. A. W. Bronsveld.

Hollandia-drukkerij Baarn.

ADVERTENTIEN.

2 KAMERS met 2 SLAAPKAMERS en SERRE, uitzicht hebbende in Phoenixstraat en Spoorsingel. Beide kamers zijn zeer droog, met veel lucht en licht, zeer geschikt voor 2 vrienden. Prijs voor beide kamers f 40,— per maand, voor 1 kamer met slaapkamer f 25,— p. maand.

Mej. H. M. DE WOLF, Phoenixstraat 37.

TE HUUR:

2 gemeubileerde KAMERS met Alcoof, 1ste etage. Huurprijs f 50,— per maand.

Adres VOORSTRAAT 23.

Aan twee Jongelui van goeden Huize, die rustig wenschen te studeeren wordt

een **GEZELLIG TE HUIS**

aangeboden even buiten Delft.

Brieven onder No. 5181, Bureau van dit Blad.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Königliche Technische Hochschule

— te A K E N. —

Begin van het Wintersemester

15 October 1909.

Inlichtingen omtrent studie en verblijf verstrekken gaarne de ondergeteekenden:

C. J. A. ESSER,
Cand. Ing.

A. F. G. SMIT,
Cand. Ing.

Hubertusstrasse 68.

Hubertusstrasse 54.

W. BEEKHUIS, w.i.

REPETEERT:

Wiskunde, Natuurkunde en Mechanica.

Galileïstraat 48, Den Haag.

G. J. M. VAN HOEK,

Magazijn van PIANO'S en ORGELS,
OUDE DELFT 29.

Alleen-vertegenwoordiger voor STEINWEG PIANO's.

HUUR PIANO'S van af f 4,— per maand.

Stemmen - Repareeren - Inruilen - Transporteeren
— Taxeeren. —

Gediplomeerd door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.